

[Glensgård]

altså allerede af den grund har man i en lang række tilfælde overskredet den grænse, som vi i dag har for frivillig restskatteindbetaling.

Når vi har sat datoen sidst i maj måned, er det selvfølgelig ud fra ganske bestemte forudsætninger, bl. a. det, at man skal kunne nå at få de sidste selvangivelser med, også dem, der har fået udsættelse. Men vi er da klar til en forhandling i folketingets skatte- og afgiftsudvalg, bare vi kan opnå enighed om en udsættelse. Vi ser selvfølgelig helst, at de partier, der har udtrykt sig positivt over for tanken, vil følge os, men det skal ikke være afgørende, om vores dato får lov til at stå ved magt, vi må bare, som også flere af ordførerne gjorde opmærksom på, have taget fat på problemet.

Jeg glæder mig derfor til et sagligt udvalgsarbejde og håber på, at ministeren under dette udvalgsarbejde vil indse, at ministeren her burde have vist den positive holdning, som jeg ved behandlingen af et andet forslag i dag viste ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om tinglysning af kapitalværdistigninger på jord og faste ejendomme som en offentlig prioritet [af Kaj Hansen (DKP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 22. Fremsat 6/10 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Det er vistnok fjerde gang, DKP fremsætter dette forslag, som jo går ud på – sagt i al korthed – at der af al fast ejendom skal beregnes en afgift til det offentlige, som skal tinglyses på ejendommen som en prioritet.

Det er klart, at dette forslag er en af de modeller, som nødvendigvis må indgå i overvejelserne om en rimelig beskatning af værdistigningen, og det er da også en model, som løbende overvejes i forbindelse med, hvorledes man skal håndtere dette spørgsmål mest praktisk.

Vi har imidlertid fra tidligere socialdemokratiske regeringers og ordføreres side peget på, at der er nogle uklarheder i forslaget – og dem kunne man måske nok have rettet, når nu det er fjerde gang, man fremkommer med det – dels med hensyn til, hvorledes de prioriteter, der skal tinglyses, skal stilles i prioritetsordenen – og det synes jeg er væsentligt at få beskrevet – dels med hensyn til afgiftens beregning.

Men forslagsstillerne ved sikkert, lige så vel som det må være tilfældet for de øvrige ordførere i denne sag, at socialdemokraterne har forpligtet sig til en løsning med hensyn til værdistigningsspørgsmålet i forbindelse med augustforlig I med partierne det radikale venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, og at det er vores agt at indbyde til en fortsat forhandling om dette spørgsmål i lyset af forligsteksten fra augustforlig I om at underkaste de egentlige kapitalgevinster en rimelig beskatning; det vil vi ganske snart tage initiativ til.

Karl Nielsen (S):

Forslaget er en genfremsættelse fra tidligere år, som også ministeren sagde. Jeg kunne måske nøjes med at henvise til, hvad vi har sagt tidligere, men det agter jeg ikke, idet hele problematikken i forbindelse med værdistigningerne på jord og fast ejendom interesserer os meget.

Det burde for øvrigt interessere alle partier her i tinget i et betydeligt større omfang, end det tilsyneladende gør. Jeg tror ikke, vi kan fortsætte med at lukke øjnene for de problemer, som de voldsomme stigninger på jord og fast ejendom rejser i disse år, såfremt vi vil have styr på inflationen, samfundskonomen og beskæftigelsen. Jeg kan f. eks. nævne, at ejendomsværdierne er steget fra 1950